

stříkovým soudem finanční prokuratury sídla společnosti (odst. 3). Finanční prokuratura může rekuresem odporovat, že zápis byl povolen (odst. 4.).

Dosah tohoto paragrafu byl původně sporný.

Byl zejména zastávan názor, že poslední odstavec jest zcela samostatný, na předchozím, třetím, odstavci nezávislý a že tedy finanční prokuratura přísluší právo rekursu ve všech případech porušení práva nutně všíciho.

Naproti tomu byla zase zdůrazňována spojitost odstavce třetího a čtvrtého, a rekursní právo finanční prokuratury omezovalo na usnesení vydaná podle § 9, 51, 53, a 56 tohoto zákona, při čemž za jediný rekursní důvod prohlašován nedostatek notářského osvědčení (§ 43 zák.) neb porušením předpisu § 4 zákona (§ 87 zák.). (Srovň. Komentář Bily-Nesývacek k zák. o společnostech s ruc. obmezeným § 43.)

Tato kontroverze pozbyla částečně významu za platnosti zákona z 30. června 1921 č. 257 sb. z. a n., jímž (§ 1) bylo státním úřadům zastupcím propůjčeno právo rekursu do všech usnesení, tykajících se rejstříkových zápisů a v § 4 nad to zdůrazněno, že právo rekursu propůjčeno státnímu úřadu zastupcím § 102 odst. 4 zák. ze 6. března 1906 č. 58 r. z. a zákonem z 15. dubna 1920 č. 271 sb. z. a n. přísluší mu i mimo případy § 43 a 87 zák. č. 58/1906.

Tento zákon byl však zrušen zákonem ze 29. dubna 1927 č. 64 sb. z. a n., který zachoval státním úřadům zastupcím právo k podání opravných prostředků ve všech řízeních při zápisech do obchodního rejstříku jen v případech stanovených v zákoně z 6. března 1906 č. 58 r. z. a v zákoně z 15. dubna 1920 č. 271 sb. z. a n., dodává v § 3 zase, že právo rekursu propůjčeno státnímu úřadu zastupcím § 102 odst. 4 zákona ze dne 6. března 1906 č. 58 r. z. a zákonem z 15. dubna 1920 č. 271 sb. z. a n. přísluší mu i mimo případy § 43 a 87 zákona č. 58/1906.

Podle zprávy ústavoprávního výboru o vládním návrhu zákona o opravných prostředcích státních úřadů zastupcím ve všech řízeních (tisk 3 a 250), mely býti § 3 zák. č. 64/1927 odstraněny pochybnosti o dosahu výkazu § 102 odst. 4 zák. č. 58/1906 (č. 271/1920). Proto byl pojat do původní osnovy další § jako § 3, jenž reší autenticky kontroverzi v teorii i praxi svého času vzniklou, zdali právo rekursu podle § 102 zák. č. 58/1906 státnímu úřadu zastupcím přísluší jen za předpokladu § 43 a 87 téhož zákona, či v úhbec vedle intence zákonodárce a rozhodnutí nejvyššího soudu ve smyslu posledním.

Za platného nyní práva nutno tedy míti za to, že finanční prokuratury přísluší právo rekursu jen v případech § 102 zákona č. 58/1906 (a zákona č. 271/1920), to jest jen proti usnesením, jimiž byl povolen zápis podle opovědi předepsané v §§ 9, 51, 53, 56 a 107 bez ohledu na to, zda ustanovením byly porušeny právě předpisy, o nichž se zmiňují §§ 43 a 87, že však v ostatních případech rekursní právo finanční prokuratury je vyloučeno.

Že nemělo býti státním zastupcím úřadům novým zákonem příznané právo k rekursu proti všem usnesením rejstříkového soudu vydaným v rejstříkových věcech společností s ruc. obmezeným, plyne z doslovu zákona, který mluví o právu rekursu propůjčeném § 102 odst. 4, který je ve spojitosti s odstavcem třetím, jež nový zákon ani nezrušuje ani nemění a jenž nebyl zrušen neb změněn ani zákonem čís. 257/1921. Nerozšířil tudíž zákon právo rekursu finanční prokuratury nad míru vytčenou v odst. 3 a 4 § 162, nýbrž vytyčuje jen, že v tomto rozsahu zůstává rekursní právo neobmezeno, totiž že není vázáno jen na porušení zásad vyslovených v §§ 43 a 87 zák. č. 58/1906.

Že tomu tak, plyne zejména též ze srovnání § 4 zrušeného již zákona č. 257/1921 a důvodové zprávy ústavoprávního výboru (tisk 523) a § 3 nového zákona č. 64/1927 a důvodové zprávy téhož výboru k němu (tisk 250), jež v podstatě úplně souhlasí. Kdyby byl měl § 4 prvního zákona míti smysl, že státnímu zastupcím úřadu přísluší právo rekursu neobmezeně ve všech případech zápisů tykajících se společností s ruc. obm., byl by býval vzhledem k všeobecnému předpisu § 1 téhož zákona zbytečný.

Napadené usnesení rejstříkového soudu nelze zařaditi mezi ona, která má na zřeteli § 102 uvedeného zákona, nepřisloužela tudíž finanční prokuraturě proti němu stížnost a měla býti pro nedostatek legitimace stěžovatelky odmítnuta. Bylo proto rozhodnuto, jak se stalo. —r.

Společnost s ručením obmezeným musí při zápisu svém vykázáti souhlas opovězeného předmětu podniku s opovědí u živnostenského úřadu předložením živnostenského listu. (Rozhodnutí nejvyššího soudu z 12. září 1930 RI 650/30. Vrchní soud v Praze R IV 355/30. Krajský soud v Litoměřicích z 6. června 1930 Firm 2897/30.)

Opověď k zápisu do obchodního rejstříku byla společností s r. obm. vracena k předložení průkazu živnostenského oprávnění k výrobě kosmetických prostředků jako předmětu svého podnikání.

Stížnosti nebylo soudem rekursním vyhověno z těchto důvodů:

V zájmu důvěry v obchodní rejstřík jest po rozumu čl. 15 a násl. obch. zák. třeba, aby i ten zápis obchodního rejstříku, který se tyká předmětu podnikání a jeho rozsahu, odpovídal pravdě, čemž by ovšem nebylo, neprovozovale-li by stěžovatelka a nebyla-li by die předpisu živnostenského řádu oprávněna provozovati živnost v tom rozsahu, jak je v obchodním rejstříku vyznačeno.

Předmět závodu musí býti v souhlasu s opovězeným ku živnostenskému úřadu předmětem podnikání a musí opověď i v tomto směru odpovídati zásadě pravdivosti obchodní rejstřík ovládající, a právem proto žádal rejstříkový soud, aby prokázán byl souhlas opovězeného předmětu podnikání s opovědí u živnostenského úřadu učiněnou.

Nejvyšší soud dovolací stížnosti nevyhověl. Odůvodnění: Napadené usnesení rekursního soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení soudu rejstříkového, není ve zřejmém rozporu ani se zákonem ani se spisy a není ani stizeno zmatečností.

Dovolací stížnost není tudíž v § 16 cis. pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 r. z. opodstatněna.

Dotati jest ještě, že nejde o otázku, čeho třeba ke vzniku společnosti s ručením obmezeným (§ 2 zákona ze dne 6. března 1906 č. 58 r. z.), pokud se týče co jest podmínkou jejího zápisu do obchodního rejstříku (§ 3 téhož zákona), nýbrž o to, aby se předně podnik, který má býti podle společenské smlouvy provozován, kryl s provozem živnosti, kterou jest opověděti živnostenskému úřadu a na kterou byl vydán živnostenský list.

Na rejstříkovém soudě jest, aby i v tomto směru dbal pravdivosti rejstříkového zápisu. —r.

Věstník Spolku čsl. kandidátů notářství.

Změna spolkové místnosti.

Počínaje dnem 8. listopadu t. r. konají se pravidelné čtrnáctidenní schůze výborové v kavárně Louvre v Praze II., Národní tř. č. 20, v I. posch., klubovna I., vždy o 7. hod. več.

Počínaje měsícem prosincem t. r., konají se opět pravidelné schůze vždy každou první a třetí sobotu v měsíci. Zve-me srdečně všechny pražské i mimopražské kolegy, aby se těchto schůzí v nejhojnějším počtu zúčastnili.

Účast Spolku na III. právníkém sjezdu v Bratislavě.

Sjezdu zúčastnil se Spolek čsl. kandidátů notářství delegátem, jímž designován výborem jednatel Spolku kol. Dr. Ferd. Vojtík, který zúčastnil se v této funkci i mimořádné valné hromady Spolku notářů čsl., která se konala v rámci sjezdových slavností dne 13. října t. r. v Bratislavě. Ve výborové schůzi dne 18. října t. r. přednesl kolega Dr. Vojtík obšírný referát o průběhu sjezdu.

Z E D N E

Dne 30. října t. r. zemřel Dr. Jaromír Stoklasa, notář v Opavě a prezident tamější komory ve stáří 76 roků. Zastával úřad prezidenta nepřetržitě po 19 let. Od roku 1888 zastával vzorně úřad notářský ke cti našeho stavu a celý život věnoval práci pro blaho a zdar stavu notářského. Obyvatelstvo opavské velice si jeho osoby vážilo, neboť byl jemu svědomitým rádcem ve všech právních záležitostech. Stav notářský zachová mu povždy čestnou a vděčnou paměť.

Pensijní Spolek rakouských notářů ve Vídni. Sděluje se nám, že pan Dr. Karel Pergler, poslanec v Praze uvolil se

ochotně projednati záležitost, týkající se výplaty náhrady pojistného, který přísluší členům bývalého rakouského pensijního Spolku notářského, jak se Spolkem tak i příslušnými k tomu úřady. Bude tudíž na členech býv. pensijního Spolku, aby se na tohoto poslance obrátili.

Jazykové směrnice pro úřadování notářů. Dne 8. t. m. konala se u ministerstva spravedlnosti porada s delegáty stavu notářského za účasti ministerstva unifikace o směrnicích jazykových pro úřadování notářů. Porady zúčastnili se kolegové čeští i němečtí a záležitost tato prodebatována, pozitivního výsledku prozatím nedocílilo, poněvadž kolegové němečtí vyžádali si krátké lhůty k podání vyjádření. Od upravení otázky jazykové závisí předložení notářského řádu ministerské radě ke schválení.

Ve schůzi kolegia notářů **notářské komory v Českých Budějovicích** zvolen byl předsedícím disciplinárního senátu nejvyššího soudu v Brně Emanuel Touš, notář a prezident notářské komory v Čes. Budějovicích.

Věstník ministerstva spravedlnosti bude vydáván v roce 1931 ve stejném rozsahu jako dosud v původním vydání československém a v německém překladu. Každé z těchto vydání lze odebírat samostatně. Celému nákladu bude opět přikládán »Výbor ze Sbírký zákonů a nařízení«, který bude opět uzavřen jako samostatný svazek a opatřen rejstříkem. Pokračováno bude ve vydávání v VI. svazku Sbírký rozhodnutí nejvyššího soudu jak ve věcech občanských tak ve věcech trestních, který bude koncem roku 1931 opatřen rejstříkem. Pokračováno bude ve vydávání I. svazku »Sbírký rozhodnutí živnostenských soudů«. Veškerá tato rozhodnutí vydávána budou toliko v jazyku československém. Předplatné na Věstník 1931 bude se vybíráti stejným způsobem jako v minulých letech a obnáší: na československé vydání se všemi přílohami 35 Kč, na německé vydání (bez osobních zpráv) se všemi přílohami 30 Kč, na československé vydání bez rozhodnutí 20 Kč, na německé vydání bez rozhodnutí 15 Kč, na obojí vydání se všemi přílohami 50 Kč, na oboje vydání bez rozhodnutí 35 Kč, při zaslání poštou o 1 Kč více.

Referát o schůzi Spolku čl. notářů odbor »Praha« konané dne 25. října 1930 v restauraci »U Šindelářů«, Praha II., Václavské náměstí 64.

Schůzi zahájil po 7. hodině večerní pan starosta spolku Dr. Václav Černý, notář v Říčanech. Po uvítání přítomných oznámil, že právě v den schůze slaví dva členové spolku svá jubilea, a sice pan notář Dr. Heinitz své padesátiny, a pan prezident Dr. Čulík 50leté výročí maturity, a oběma pánům jménem spolku blahopřál.

Na to podal pan prezident Dr. Čulík velmi přehledný a podrobný referát o průběhu sjezdu čl. právníků v Bratislavě, konané v říjnu letošního roku. Ostatní pánové, kteří se sjezdu zúčastnili, a to: pan Dr. Černý, Dr. Heinitz, Dr. Ponec doplnili referát pana presidenta po stránce společenských akcí.

Pan notář Dr. Heinitz podal též referát o své intervenci u ministerstva spravedlnosti v záležitostech spolkových. O přednesených referátech rozvinula se čilá debata.

Vzhledem k tomu, že čas značně pokročil, omezila se schůze na řešení pouze několika praktických případů, a skončena byla o 10. hodině večerní.

POZVÁNÍ

k měsíční schůzi odboru »Praha« Spolku notářů čl., která konati se bude dne **29. listopadu 1930** o 7. hodině večerní v restauraci »U Šindeláře«, v Praze II., Václavské nám. 64.

Na programu:

Řešení praktických případů, zejména z praxe obchodní. Debatu zahájí kandidátka notářství Dr. Kozáková na otázku »Poznámky z praxe k zápisu společností s ručením omezeným«.

Za odbor »Praha« Spolku notářů čl.

Dr. A. Kozáková,
t. č. jednatelka.

Dr. Václav Černý,
t. č. předseda.

Knihy redakci zasláné.

JUDr. Karel Novák a JUDr. Zdeněk Novák: **Sbírka vzorců podání pro advokáty v řízení sporném, exekučním a trestním.** Stran 444, cena v celoplát. vazbě 110 Kč. Po úspěchu svých vzorců listin odhodlali se titíž autoři též k vydání vzorců podání v řízení soudním (mimo řízení nesporné) a snažili se sebrati v nich co nejrůznější případy dnešního mnohotvárného života právního i hospodářského. Část I. obsahuje 60 vzorců různých žalob, u žalob mandátních, směnečných, upomínacích, výpovědi též se vzorci námitek resp. odporu, u rozvodu a rozluky též souhlasné návrhy obou stran k vyřízení nespornému. Část II. má 79 nejrůznějších podání během řízení, a pro řízení odvolací i dovolací. Část III. zahrnuje 134 vzorců podání v řízení exekučním, část IV. 29 podání v řízení trestním a část V. 7 různých podání ke zřízení cesty nezbytné, o svolení k výpovědi podle zákona o ochraně nájemníků, žaloby k různým soudům rozhodčím a konečně stížnost k nejv. správ. soudu. U jednotlivých vzorců jsou četné odkazy na příslušné právní normy, u speciálních případů též předpisy poplatkové. I tato příručka bude radostně přivítána nejen advokáty, nýbrž i notáři a kandidáty, kteří mají ve svých okresích vedle agendy nesporné též věci sporné a trestní, jako ulehčení a výborná pomůcka k rychlému vypracování nejrůznějších podání.

Sammlung von Beispielen grundbücherlicher Gesuche und Beschlüsse. Stran 620, cena v celoplát. vazbě 110 Kč. Kniha obsahuje doslovný překlad 7. vydání Sbírký příkladů knihovních žádostí a usnesení, vydaných senát. presidentem JUDrem Jos. V. Bohuslavem a sekčním šéfem Ant. Hartmannem, pořízený sekčním radou min. sprav. JUDrem Rich. Dočekalem, a určena je především pro jazykové smíšené okresy s dvojjazyčnými zápisy. O jakosti práce těchto znamenitých autorů netřeba se šířiti — jako vždy je naprosto dokonalá a nemá soupeře ani v cizích literaturách právnických. Překlad je pečlivý a přesný, a ulehčí proto velmi dosud značné potíže při sestavování dvojjazyčných podání i vyřízení. Dr. F. J.

Čilé Právnícké knihkupectví a nakladatelství v Praze II., Lützowova 35, jež loni slibně zahájilo svou editiční činnost vydáním výběrných vzorců firemních, obohatilo naši právníckou literaturu několika dalšími praktickými příručkami. Jsou to v pořadí, jak vyšly:

Nová dávka z nájemného, všeobecně vztahované a poplatek za používání obec. stok v hlavním městě Praze dle pravidel platných od 1. ledna 1929. Stran 28, cena 7.— Kč. — Autor příručky, pražský advokát a člen stížnostního sboru hl. m. Prahy Dr. Václav Črha podává tu vedle doslovného znění pravidel, změněných usnesením ústředního zastupitelstva ze dne 4. února 1929, obšírný a zevrubný výklad těchto i s nimi souvisejících norem daňových, informativní popis vývoje těchto dávek, dále některé důležité judikáty, výstížné pokyny pro vyplňování příznaků a konečně přehledné tabulky sazeb všech těchto dávek, jakož i osvobození od dávek z nájemného a daně domovní. Knížka ta je nezbytna nejen pro každého praktického právníka, jenž zastupuje pražské strany ve věcech dávkových, nýbrž i pro každého poplatníka této dávky vůbec. Vzpomeňme jen, že téměř všechny předpisy dávkové ve Velké Praze byly letos vyměřeny chybně — pro poplatníky nepříznivě, takže skoro ve všech případech bylo nutno rekurovati.

JUDr. Karel Novák: **Sbírka vzorců soukromoprávních smluv a prohlášení.** III. přepracované a doplněné vydání. Stran 400, cena v celoplát. vazbě 100 Kč. Kniha tato vyšla před 3 roky nákladem Vlad. Orla a byla tehdy v kruzích notářských přijata se smíšenými pocity. Jako každá průkopnická práce, vydaná nad to s chvatem ve snaze vyhověti naléhavé potřebě, měla různé chyby, mezery a nedostatky. Proto ji autor důkladně přepracoval, opravil a doplnil novými vzorci; vedle pěkného vypracování listin v praxi často přicházejících jest zde i plno formulářů právních jednání, jež se v praxi vyskytují dosti zřídka, a sáhne